

[Starcke.]

til at sige, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Hovedæren for at have standset denne Udvikling inden for det konservative Parti, og at han derved har gjort saavel sit Land som Det konservative Folkeparti en værdifuld Tjeneste.

Det er mig samtidig en Glæde at faa Lejlighed til at svare det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, dels fordi jeg sætter saa stor Pris paa det ærede Medlem, dels fordi jeg gerne vil korrigere visse af hans Misforstaaelser, og da jeg forstaaer, at han er tilbøjelig til at tillægge smaa Ting stor Betydning, vil jeg sige, at vi har det saadan, at vi tillægger store Ting en større Betydning end smaa Ting. For os er selve Restriktionssystemet en temmelig stor Ting, medens en mere eller mindre fornuftig Ordning af en lille Detaille inden for dette System maa siges at være en lille Ting. Da det ærede Medlem følger vor politiske Linie med stor Opmærksomhed og Kærlighed, vil han vide, at vi altid har været principielt mod Statsindgreb, Restriktioner og Planøkonomi, men vi har ogsaa altid været imod Monopoler og Særrettigheder. Derfor har vi indtaget det Standpunkt, at Rationering og Prisregulering kan være en rimelig og nødvendig Ting under en Krig, hvor Tilførslerne er standset og en tilfældig Indehaver af Lagre af livsnødvendige Varer faar Monopol, som kan udnyttes til at tage Aagerpriser. Vi har i Aar haft hele to Naturkatastrofer, først Frost og saa Tørken. Vi har fra Retsforbundets Side i alle Krigens Aar været med til en Kornordning. Dette er derfor ikke noget nyt, og hvis det ærede Medlem havde haft sin sædvanlige hurtige Opfattelse, vilde det have været naturligt at vente, at han allerede for Aar tilbage havde rettet dette lille Angreb, han nu har mandet sig op til.

Da det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har sat sig selv lidt uden for Diskussionen, vil jeg sige, at han selv af de Bemærkninger, jeg retter til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, kan udfinde det, han maaske kan bruge, men jeg ønsker dog i denne Sammenhæng lige at bemærke, at da det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen rettede sit Angreb paa os, som han aabenbart selv troede var et stærkt Angreb, men som jo viste Svagheden hos ham selv, burde han have oplyst for det høje Ting, at ved første Behandling af Lovforslaget om Statstilskud til Forbrugerpriser paa Smør og Flæsk udtalte vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Søren Olesen, ordret følgende — jeg beder om Tilladelse til at citere —:

„Vi kan derfor ikke fra Retsforbundets Side medvirke til en Forlængelse af denne Ordning.“

Dette var et ganske klart Standpunkt, og dermed falder den Aksel Larsenske Trappesladder til Jorden.

Det omtalte Lovforslag — nu vender jeg igen tilbage til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller — drejede sig om en Foranstaltning inden for den bestaaende Ordning, hvor det har vist sig, at den Pris, der var fikseret for afleveringspligtigt Brødkorn, har været for lille i Forhold til Prisen paa Foderkorn. Det er kun en Prisforskydning inden for den bestaaende Ordning, som det ærede Medlem Hr. Tholstrup er gaaet med til, da han fik den telefoniske Forespørgsel fra den højtærede Landbrugsminister, paa et Tidspunkt, da baade jeg og det ærede Medlem Hr. Søren Olesen var bortrejst. Hans Synspunkt var, at da Kornprisen er en kunstigt fikseret Pris, der har vist sig at være utilstrækkelig til at opnaa en tilstrækkelig Dyrkning af Rug og Hvede, vilde en Regulering være en Forbedring af det bestaaende System. Det er et Skøn, man kan anlægge i et praktisk Tilfælde, og det viser, at det er saglige og ikke doktrinære Grunde, der har været afgørende. Tilsagnet bygger desuden paa Frivillighed, idet Bønderne selv afgør, hvad de vil saa paa deres Marker. Men uden denne Ændring vilde man let have tvunget dem bort fra at dyrke Brødkorn. At vi fra vor Side er gaaet med til en saadan lille Forbedring, betyder ikke, at man siger god for hele Systemet. Alle vore 20 000 Maksimalpriser kan ikke siges at dreje sig om livsnødvendige Varer. Man maa stille sig lidt forskelligt, efter som man har at gøre med en Patient som Danmark, der i Øjeblikket er næsten sengeliggende, indbundet i Skinner, Bandager, Sygevat og Gazebind, eller man har at gøre med et frigtort, helbredt, selvstændigt Land og Folk. Retsforbundet har ofte nok sagt, at Jordspørgsmaalet skulde løses, saa Jorden kunde blive billig og Udstykningen fremmet. Vi har forelagt vor Plan for at komme den kunstige Købekraft til Livs, nemlig Oluf Pedersens Overgangsforslag, men de Partier, der er interesseret i Jordspekulationens Fortsættelse, har ikke villet hjælpe med til at løse dette fundamentale Spørgsmaal. Det er dog ikke vor Skyld. Vi har Fødderne paa Jorden.

Se, Naturkatastrofer som dem, vi har haft, har somme Tider i al deres Gru dog noget vist karsk over sig, hvilket kommer af, at man ikke kan lægge noget Menneske dem til Last. Helt modsat er det med de Katastrofer, som menneskelig Dumhed,